

твойте благодѣланіята писанни ги ймамъ въ найгладѣшкитѣ сѣ сердечній странѣ. Вѣнагѣ похвалкамъ добрините ги. . Но вѣша чѣстность, не подобава дася запалвашъ отъ наймалкитѣ причини, За да самъ всегда сѣ дрѣвното наше прѣлтелство до край живота моего.

Вѣрнѣйшій вѣшъ прѣлтель.

Лю. Іо.

За оуничжітелное.

Оуничжітелный образъ, оуничжіава бнѣла, който сѣ благодѣтелствѣваха: и показаха сѣ противѣ не благодарни на благодѣтелитѣ сѣ. За то оуничжітелното посланіе прѣйма причина, печальта, и злострѣстіето, чрезъ бнѣла който сѣ сторѣха. —

Неблагодарный прѣлтелю!

На каквѣ первомъ дася почѣдѣ! за твоего ли неразѣміе, или за крайното ти неблагодареніе! понеже совсѣмъ сѣ воспрѣималъ многи добрини поразни времена и бѣствѣтелства отъ мене. Но оу велико неразѣмство сѣ испадналъ: зацѣ вѣнаги ны хѣлишъ, сѣ прѣстослѣвіето сѣ: оувѣ! тѣжко ти и горко! на твое то неблагодареніе! и на гнѣснѣакото ти состоѣнство!!! Понеже сѣ сѣ показалъ неблагодарнѣйшій, и отъ бнѣла безсловесни живѣтны, който, когато сѣ благодѣтелствѣватъ, отдаватъ благоразѣмство на благодѣтелите сѣ, помахающіи оунашката и оушыте сѣ оусерднаа любѣвь. За то подобѣ вѣ было да имъ стѣре добрѣ нѣкой, нежели теби, злослѣчне, и треокаѣнне!!!

Оуничжімый отъ тебе

Твои прѣлтель. Вѣ. Бог.